

inden et vist Aaremaal. I saa Henseende gøres det gældende, at Tilladelsen allerede nu kan erholdes for Offerets Vedkommende, og naar den ikke benyttes stærkere, end Tilfældet er, hidrører dette fra Ulyst hos de offerpligtige, og da nu tilmed disse Ydelser i mange Sogne ere i Aftagende, vilde Lærerne blive mere og mere brøstholdne, jo længere Tid der forløb, inden Afløsningen fandt Sted.

2. Dernæst ønskes det, at Afløsningen kommer til at omfatte Købstæderne og Handelspladserne lige saa vel som Landsognene. Forholdet er paa dette Punkt i alt væsentligt ens i By- og Landsognene; dog er maatte Erkendelsen af Beboernes Offerpligt i stærkere Tilbagegang i Købstæderne end paa Landet.

3. Mod den i Lovforslagets § 3 anviste Fremgangsmaade til Fastsættelse af vedkommende Afløsningssummer er der fremsat stærke Indvendinger. Under den aftagende Tilbøjelighed til at præstere Offer og Accidenser tør det nemlig ikke antages, at der i ret mange Tilfælde vil opnaas Enighed om Afløsningssummerne ved Forhandling mellem vedkommende Parter, og den Gennemsnitssum af, hvad der er ydet i det sidste Aaar, som da skal være Afløsningssum, erklæres af alle offernydende som ufuldstgørende. I de fleste Sogne uinddrager en større eller mindre Del af Beboerne sig for Opfyldelsen af deres Offerpligt, og de offerberettigede lade ofte dette Forhold gaa upaataalt hen for at bevare den gode Forstaaelse med Beboerne. Men da Offeret udgør en Del af de Indtægter, som Loven har tillagt Læreren, lider han derved et Stkaar i sin retmæssige Indtægt, og det maa anses for ubilligt, at en ny Lov skulde paa Lærernes Beforsning sanktionere den Undladelse af at opfylde sine Forpligtelser, som mange offerpligtige gøre sig skyldige i. Det er derfor et almindeligt Ønske, at Afløsningssummen for Højtidsofferet sættes 10 pCt. højere end Gennemsnittet af de sidste 10 Aar, eller at den beregnes efter en af Ministeriet for hver Amtsraadssteds fastsat Skala for de offerpligtiges Ydelse. — For Accidensernes Vedkommende gøres det ogsaa gældende, at disse ere i Aftagende. De store Gilber ved Bryllupper og Barnedaab blive sjældnere, af Følget møde færre i Kirken, og endelig er det sjældent, at Kirkegangskoner lade sig inlede. Ogsaa her burde derfor efter Lærernes Formening ske en Forhøjelse af Gennemsnitssummen for de sidste 10 Aar, hvilken Forhøjelse menes at kunne sættes til 10 pCt. — I Forbindelse hermed skal man tillade sig at gøre opmærksom paa, at Befolkningen i de fleste Købstæder og i adskillige Landsogne er i stærk Stigning, hvorsfor vedkommende Lærere ikke ere tjente med, at de omhandlede Ydelser en Gang for alle sættes til et uforanderligt Beløb. Der foreligger derfor ogsaa Ønsker om, at Afløsningssummerne maatte kunne ændres med den vækslende Folkemængde, enten jaaledes, at de beregnes til visse Procent af den aarlige Skatteindtægt eller revideres efter hver Folketælling, saa at der fremtidig bliver det samme Forhold mellem Summerne og de offerpligtiges Antal, som der er ved Afløsningen.

4. Endelig maa Bestyrelsen tillade sig at bemærke, at den Bestemmelse i Slutningen af § 3, hvorefter Lærerne i et Sogn ikke kunne faa over Halvdelen af den samlede Afløsningssum, vil forfordele Lærerne i de ikke saa Tilfælde, hvor det Offer, der ydes Lærerne, er større end det, der tilfalder Præsten. Det er derfor et almindeligt Ønske, at denne Bestemmelse maatte bortfalde.

Et ligelydende Andragende er indgivet til Kirke- og Undervisningsministeriet.

Da Afløsning af Offeret allerede er i god Gang ad Frivillighedens Vej, og da Udvalget nærer Tvivl om Muligheden af for Øjeblikket at vinde Tilslutning til en tilfredsstillende Løsning af det omhandlede Spørgsmaal, idet mange ønske det knyttet sammen med en Præstelønningslov, gør det af disse Grunde for Tiden ingen Indstilling.

5. Fra 82 Kirkebetjente i Købstæderne om en tvungen Afløsning af Højtidsoffer og Accidenser for Købstædernes Vedkommende. (Indbragt den 26de Oktober 1894 af Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds, Johansen.)

Andragerne formene, at en Ophævelse af Offer og Accidenser ved kirkelige Forretninger maa for Kirkens Skyld anses for mindst lige saa paatrængende i Købstæderne som paa Landet, hvilket sidste det i Landstinget i afvigte Rigsdagssamling vedtagne Lov